

Brief voor de koning

In [opinie](#) door [Guity Mohebbi](#) op 29-03-2013 | 18:07

Tekst: Guity Mohebbi

Als mijn dochter met verbazing keer op keer aangeeft dat ze gewoon een Nederlander is en in Amstelveen is geboren stelt zij de vraagstellers helaas niet gerust. Deze blijven volhouden met, nee echt waar kom je vandaan? Je ziet er anders uit en kan niet in Nederland geboren zijn. Ze was 8 jaar oud toen ze voor het eerst geconfronteerd werd met de term allochtoon. Jaren later werd dit tijdens de les maatschappijleer ook nog bevestigd. Ze zei toen; mam ik ben een allochtoon dat staat in het boek. Hoe kan ze op deze manier een emotionele binding krijgen met haar geboorteland?

Dat schrijft Guity Mohebbi in een brief aan de nieuwe koning.

Hoogheid, 30 april aanstaande wordt u ons nieuwe staatshoofd.

Ik heb ooit uw moeder mogen ontmoeten. Tot op de dag van vandaag denk ik met een warm gevoel terug aan deze ontmoeting. Ik was net in Nederland en studierend. Op de dag van de ontmoeting werd ik in de ochtend live door een radio programma samen met een hoogleraar uit, meen ik, Joegoslavië geïnterviewd. Uw moeder had dit interview beluisterd, een koningin die naar radio luistert, hoe cool is dit? Ze was zo positief over dit interview en zei: 'wie weet over een aantal jaren hoor ik u weer op de radio maar dan als een hoogleraar'. Ik was zo trots dat ze had gezien dat ik een leergierige doorzetter was. Ze vond het ook nog normaal en vanzelfsprekend om mij als een hoogleraar terug te zien. Dit terwijl ik toen de Nederlandse taal niet eens zo goed beheerste. Op dat moment heb ik mezelf beloofd om haar, ook als een soort moeder, trots te laten zijn op alles wat ik zal doen. Ik heb ook jaren later een brief van haar mogen ontvangen waarop stond dat ik genaturaliseerd was tot een Nederlander. Ik krijg nog een brok in mijn keel als ik aan dat moment denk. Ik was door die brief eindelijk thuis.

U mag bepalen waar ik vandaan kom

Sinds mijn ontmoeting met uw moeder lijken de tijden veranderd te zijn, wellicht door de vragen en/of opmerkingen die ik al jaren krijg zoals:

1. Waar kom je vandaan?
2. Wat spreek je goed Nederlands, goed geïntegreerd.
3. Denk je wel eens om terug te gaan naar je eigen land?

Ik heb kennis gemaakt met de Nederlandse cultuur, de literatuur, de kunst en de geschiedenis. Hoe meer ik mij thuis voelde, des te meer mij de verschillen opvielen met mijn eigen cultuur, mijn religie, mijn eigen geschiedenis, mijn vanzelfsprekendheden. Tegenwoordig als ik de eerste vraag krijg dan zeg ik; ik heb 19 jaar in Iran gewoond en ik woon bijna 30 jaar in Nederland. U mag bepalen waar ik vandaan kom. Ik hoop hiermee de vraagsteller te helpen om ook verder te gaan en zich door te ontwikkelen. Diversiteit in onze samenleving is een feit en een verrijking.

Gewoon een Nederlander

Weet u, ik ben aan de bovengenoemde vragen gewend geraakt maar maak me wel zorgen over mijn dochter. Ze wordt binnenkort 18 jaar. Haar achternaam verradt haar Nederlandse roots. Toch krijgt zij ook de bovengenoemde vragen gesteld. Krijgen uw dochters ook dergelijke vragen op school, van leerlingen en/of leerkrachten? Over waar ze vandaan komen? Als mijn dochter met verbazing keer op keer aangeeft dat ze gewoon een

Waardeert u ons werk en wilt u done

Stort uw bijdrage op
NL12 INGB 0006 0260 26
t.n.v. stichting Allochtonenweblog!

[lees](#)

Nieuwsbrief

e-mailadres

Polderislam.

Uitgelicht

- Dossier Islam en media
- Steun ons met een (kleine) donatie
- Zuilen in de Polder? Een verkenning v: institutionalisering van de islam in Nederland
- Nederlanders, buitenlanders, allochto De cijfers
- Gezocht: redactieleden, onderzoekers factcheckers
- Factsheet: Wat weten we over Nederlanders met een migratieachtergrond en criminaliteit?
- De best gelezen artikelen
- Islamofobie / Moslimhaat
- Extremistische weetjes

Nederlander is en in Amstelveen is geboren stelt zij de vraagstellers helaas niet gerust. Deze blijven volhouden met, nee echt waar kom je vandaan? Je ziet er anders uit en kan niet in Nederland geboren zijn. Ze was 8 jaar oud toen ze voor het eerst geconfronteerd werd met de term allochtoon. Jaren later werd dit tijdens de les maatschappijleer ook nog bevestigd. Ze zei toen; mam ik ben een allochtoon dat staat in het boek. Hoe kan ze op deze manier een emotionele binding krijgen met haar geboorteland? Hoe kunnen haar klasgenoten met haar en vice versa een wij-gevoel ontwikkelen als hun identiteit zelfs in onze boeken op deze manier gedefinieerd worden. Hoe lang zal ze deze vragen nog gesteld moeten krijgen? Toch niet nog 30 jaar?

Uw moeder zorgde ervoor dat ik thuis kwam. Hoe gaan wij, u en ik, dat voor onze dochters realiseren? Hoe gaan we zorgen dat de nieuwe generatie zich met elkaar (emotioneel) verbonden gaat voelen? Hoe gaan we zorgen voor thuisgevoel, wij-gevoel, voor onze jongeren? Onze toekomst? Onze samenleving? Zullen we als ouders, na 30 april a.s., hier werk van gaan maken?

Ik wacht heel graag uw reactie af maar eerst gaan we samen vieren. Ik wens u alvast een fantastische dag toe en van harte gefeliciteerd.

Hoogachtend,

Guity Mohebbi

Guity Mohebbi is o.a. politicoloog, columnist en dagvoorzitter. Dit stuk verscheen eerder op [haar blog](#) en is in overleg met Guity ook op Republiek Allochtonië geplaatst.

Volg Republiek Allochtonië op [twitter](#) of [like ons op facebook](#). Republiek Allochtonië (voorheen Allochtonenweblog) bestaat 7 jaar. Waardeert u ons werk? U kunt het laten blijken door ons te [steunen](#).

Meer over [allochtoon](#), [guity.mohebbi](#), [koning](#), [nederlanderschap](#), [willem alexander](#).

Delen:

Reageer

Naam:

Email:

Reactie: